

Instanța de fond: Judecătoria Chișinău (sediul Central)
Judecătorul: V. Puica,
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: V. Clima, G. Moscalciuc, E. Palanciuc,

Î N C H E I E R E

13 iunie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului,
judecătorul
judecători

Dumitru Visternicean,
Nicolae Craiu,
Luiza Gafton,

examinând admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Sorinlux”,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Sorinlux” împotriva Biroului Vamal Centru cu privire la anularea actului administrativ și restituirea sumei,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 07 februarie 2018,

C O N S T A T Ă :

La 02 iunie 2017, Societatea cu Răspundere Limitată „Sorinlux” (în continuare SRL ”Sorinlux”) a depus cerere de chemare în judecată împotriva Biroului Vamal Centru cu privire la anularea Actului de inspecție din 17 februarie 2017 (pentru declarația vamală 2070111416), cu obligarea Biroului Vamal Centru de a restitui suma încasată suplimentar pentru devamarea mărfii în mărime de 270172,81 lei.

În motivarea acțiunii, SRL ”Sorinlux” a invocat că, conform contractului din 10 iulie 2010 și Invoice YK61209A din 09 decembrie 2016 SRL „Sorinlux” a procurat încălțăminte de sport.

La traversarea frontierei de stat a Republicii Moldova, conform declarației vamale 2070I11416 din 17 februarie 2017 a achitat plățile vamale în sumă de 480110,92 lei pentru marfa procurată.

Reclamantul indică că, funcționarul biroului vamal fără nici o explicație a întocmit Actul de inspecție din 17 februarie 2017 privind calculul drepturilor de import, majorând suma până la 750283,73 lei, astfel de către SRL „Sorinlux” suplimentar fiind achitată suma de 270172,81 lei.

SRL ”Sorinlux” menționează că la 24 februarie 2017 s-a adresat cu cerere prealabilă cu privire la anularea actului de inspecție, solicitând restituirea sumei, însă n-a primit nici un răspuns.

Ținând cont de faptul că valoarea în vamă anunțată este veridică și confirmată prin actele comerciale, de trăsură, bancare, contractul, factura comercială, dispoziția de plată, certificatul de origine, parching list, reclamantul consideră acțiunile pârâtului ilegale. Dacă autoritatea vamală pune la îndoială autentificarea acestor date, declarantul este în drept să determine valoarea în vamă a mărfii prin metodele prevăzute de lege. Organul vamal prin actele de inspecție privind calculul (recalculul) drepturilor de import/export a majorat valoarea în vamă, aplicând flexibil metoda 6 în baza tranzacțiilor cu marfă similară. Astfel, în cazul în care, în urma îndeplinirii declarației vamale conform metodei I, colaboratorul vamal a considerat că a fost o încălcare acesta din urma trebuia să argumenteze încălcările depistate și să prezinte probe în acest sens, ceea ce nu a fost făcut. Or, autoritatea vamală este în drept să determine valoarea în vamă în cazul când există temei de a considera că datele prezentate de declarant nu sunt veridice. Faptul că alte întreprinderi declară un alt preț al mărfii, nu poate fi pus ca bază pentru alte mărfuri, deoarece la determinarea similitudinii mărfurilor se i-au în considerație următoarele caracteristici: calitatea, existența mărcii comerciale, reputația pe piață, țara de origine, producătorul. Autoritatea vamală n-a prezentat nici o probă, care ar confirma că producția importată de către SRL ”Sorinlux” are aceiași calitate ca și mărfurile importate de alți agenți economici, cu atât mai mult că autoritatea vamală prezintă descifrările deja majorate de ei.

Reclamantul solicită anularea actului de inspecție din 17 februarie 2017 pentru declarația vamală 2070I11416 din 17 februarie 2017, ca fiind ilegal cu obligarea restituirii sumei în mărime de 270172,81 lei încasate suplimentar de la SRL ”Sorinlux” pentru devamarea mărfii importate.

Prin hotărârea Judecătoria Chișinău (sediul Central) din 14 noiembrie 2017 a fost respinsă cererea de chemare în judecată depusă de către SRL „Sorinlux” împotriva Biroului Vamal Centru privind anularea actului administrativ și restituirea sumei, ca neîntemeiată.

Pentru a hotărî astfel, instanța de fond a constatat că cerințele invocate în cererea de chemare în judecată sunt neîntemeiate, actul de inspecție este unul legal și întemeiat, iar suma de 270172,81 lei achitată suplimentar este justificabilă.

Invocând ilegalitatea hotărârii, la 29 noiembrie 2017 SRL „Sorinlux” a declarat apel nemotivat, iar la 12 ianuarie 2018 a depus cerere de apel motivată împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Central) din 14 noiembrie 2017, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii instanței de fond cu emiterea unei noi hotărâri privind admiterea integrală a cererii de chemare în judecată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 07 februarie 2018 s-a respins apelul declarat de către SRL „Sorinlux”. S-a menținut hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Central) din 14 noiembrie 2017.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, la 03 aprilie 2018 SRL „Sorinlux” a contestat-o cu recurs, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei Curții de Apel Chișinău din 07 februarie 2018 și a hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Central) din 14 noiembrie 2017 cu emiterea unei noi hotărâri prin care să fie dispusă admiterea integrală a cererii de chemare în judecată.

În motivarea recursului recurentul a indicat că, nu este de acord cu decizia Curții de Apel Chișinău din 07 februarie 2018 din motiv că instanța de apel a emis soluția dată cu aplicarea eronată a normelor de drept material.

Recurentul relevă că, de către organul vamal nu au fost prezentate dovezi ce ar demonstra careva încălcări din partea declarantului, dar și probe care ar confirma că producția importată de SRL „Sorinlux” are aceeași calitate ca și mărfurile importate de către alți agenți economici și a aplicat metoda 6 cu încălcarea prevederilor legislației în vigoare.

Consideră că a fost interpretat eronat art. 11 din Legea cu privire la tariful vamal, pct. 33,34 din Regulamentul privind modul de declarare a valorii în vamă a mărfurilor aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 974 din 15 august 2016, fapt ce a dus la ilegalitatea deciziei contestate.

Opinează că decizia recurată contravine practicii judiciare a Curții Supreme de Justiție.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC (în redacția de până la 01 iunie 2018) recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 07 februarie 2018, în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de către SRL „Sorinlux” în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul urmează a fi declarat inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă

încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) CPC (în redacția de până la 01 iunie 2018), se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) CPC, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului menționat prevede că, săvârșirea a altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest sens Completul reține, că sarcina instanței de recurs la aceasta etapă este de a verifica temeiurile recursului și argumentele privind caracterul ilegal al deciziei atacate, în limitele în care au fost formulate și prin prisma drepturilor garantate de Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Completul evidențiază că, în lumina jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedura de examinare a admisibilității unui recurs în materie civilă trebuie să corespundă în principiu garanțiilor unui proces echitabil, consfințite de art. 6 din CEDO, în special cu referire la dreptul de acces liber la justice și la dreptul subsecvent de a fi audiat de o instanța judecătorească (hotărârile Delcourt contra Belgiei din 17 ianuarie 1970 și Erfar-Avef contra Greciei din 27 martie 2014).

In acest context, completul reține că dreptul unei persoane de acces liber la

justiție poate fi limitat, inclusiv prin instituirea procedurii de examinare a admisibilității recursului, or prin însăși natura lor, condițiile pentru examinarea unei cereri introduse pe o cale de atac extraordinară pot fi mai stricte decât condițiile stabilite pentru o cale de atac ordinară. Asemenea rigori urmăresc scopul de aplicare și interpretare unitară a legislației și îndeplinesc funcțiile de administrare eficientă a justiției, fiind în deplină concordanță cu art. 6 din CEDO (hotărârea Trevisanato contra Italiei din 15 septembrie 2016).

Completul reține că obligația de a motiva un act judecătoresc poate varia în funcție de natura actului în cauză (hotărârea Hansen contra Norvegiei din 2 octombrie 2014), iar în concepția CEDO, nu se impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes” (hotărârea Nersesyan contra Armeniei din 19 ianuarie 2010).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către SRL „Sorinlux”, este declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziilor instanței de apel, i-ar alegeațiile invocate în recurs nu indică încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei pentru declararea recursului admisibil.

Astfel, reieșind din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către SRL „Sorinlux”, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

DISPUNE :

Recursul, declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Sorinlux”, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Dumitru Visternicean

judecători

Nicolae Craiu

Luiza Gafton